

Учасники мають об'єднатися у пари. Один із команди має розсмішити свого партнера, а інший у свою чергу – намагатися не засміятись. Запитання для обговорення:

1. Чи складно вам було розсмішити вашого партнера?
2. Чи складно було стримувати посмішку?
3. Як застосовувати усмішку лише для добра?
4. Що викликає у кожного з вас посмішку?

Діти повинні намалювати те, що викликає у них посмішку і розповісти про це.

Вправа «Сонечко». Матеріали: дзеркало, мішечок з емоціями.

Ведучий: дивіться, що в мене є. Це чарівний мішечок, в якому зберігається багато різноманітних емоцій (радість, смуток, здивування, злість, щастя, задоволення, печаль). Зараз, я дам вам чарівне дзеркало. Вам, потрібно обрати з мішечка емоцію, а потім показати її у дзеркалі. Які емоції вам сподобалося показувати? Чому?

Висновки: по-завершенні – пропонується оцінити, чи справдилися очікування учасників. Усмішка – це щось дивовижне. Її не можна ні купити, ні продати. Якщо ви хочете, щоб люди вам посміхалися, подаруйте їм свою дивовижу посмішку. Вона творить дива. А тому – посміхайтесь! І несіть свою променисту посмішку усьому світу!

Гернего Ю. О.

к. е. н., доцент кафедри корпоративних фінансів і контролінгу
ДВНЗ «Київський національний університет ім. Вадима Гетьмана», Україна

ІНДИКАТОР РЕАЛЬНОГО ПРОГРЕСУ ТА ПОРЯДОК ЙОГО ВИЗНАЧЕННЯ В УКРАЇНІ

Зростання ролі трансформаційних процесів, пов'язаних із еволюцією людського розвитку, у сучасному суспільстві знаходить своє адекватне відображення в контексті діяльності міжнародних та регіональних організацій. Виникає потреба об'єктивної оцінки результативності прогресивних змін в інформаційному суспільстві та ступеню збалансованості людського розвитку. В зв'язку із цим, в глобальному розумінні необхідним є існування системи незалежних індикаторів, які будуть здатними інтерпретувати та сполучати економічні, соціальні та екологічні процеси.

Починаючи з 1950-х років, розпочалася культивування ідей щодо створення Індексу реального прогресу (*GPI*). Теоретичною основою слугує концепція збалансованого доходу Дж. Хікса (1948 р.) [1]. Проте, найбільшого практичного розповсюдження даний індикатор набув на базі навчальних закладів та комерційних організацій у США. У 1994-му році

випускник Гарвардського університету Т. Хальстед заснував організацію Redefining Progress, з-поміж цілей якої розробка індикаторів, які сформують основу життєздатної, соціально рівноправної та екологічно стійкої державної політики. Починаючи з 1995-го року, організація розпочала розрахунок Індексу реального (справжнього) прогресу, у якості індикатора широкого спектру, що враховує поряд із традиційно вимірюваним економічним виробництвом, економічні внески сімейних та общинних сфер, природне середовище. У складі Індексу реального прогресу (GPI) перебуває більше, ніж 20 компонент суспільного життя, які ігнорує ВВП [2].

Усі компоненти розподілені на три групи, а саме: соціальні, економічні та індикатори стану навколишнього середовища. Індикатор виступає проявом імплементації підходу до виокремлення складових збалансованого людського розвитку (економічної, соціальної та екологічної компонент). Одночасно, відмінністю індексу від ряду інших індикаторів є ймовірність враховувати не тільки сучасний стан базисних компонент, але й доцільність витрат. Зосереджено увагу на можливостях залучення фінансових ресурсів для досягнення цілей збалансованого людського розвитку.

Експерти, які виконували розрахунки Індексу реального прогресу (GPI) розмежували дві моделі економіки: менш збалансовану та збалансовану. Для першої із них пріоритетом є максимізація виробництва та споживання. Однак, виникають питання, пов'язані із вичерпними ресурсами, зростанням відходів, негативними соціально-економічними впливами. Натомість, під збалансованою моделлю економіки мають на увазі систему, що функціонує за рахунок ефективного менеджменту екосистеми. Максимальна частка отриманих ресурсів використовується не безпосередньо у виробництві та споживанні, а для потреб розвитку людського та культурного капіталу, примноження знань. Спостерігаємо, що збалансована модель економіки на думку експертів Індекс реального прогресу (GPI) передбачає першочергове значення підтримки знань та вмінь, що, в свою чергу, за умови переробки відходів та ефективного управління людським капіталом, передбачає формування синергетичного ефекту, перехід людського розвитку на інноваційний рівень. У спрощеному вигляді Індекс реального прогресу (GPI) можна представити, як:

$$GPI = A + B - C - D + I \quad (1)$$

A - приватне споживання з урахуванням доходу;

B - вартісна оцінка неринкових послуг, що забезпечують добробут;

C - вартісна оцінка природного зносу;

D – вартісна оцінка природних катаклізм;

I - ріст капіталу та балансу міжнародної торгівлі.

Для економіки України модифікації індексу реального прогресу наведено в розрахунках Б. Данилишина та О. Веклича для періоду 2000 – 2007-го років [3, с. 105]. Авторами виконано порівняльний аналіз тенденцій зміни ВВП та визначеної модифікації GPI для економіки України (рис. 1).

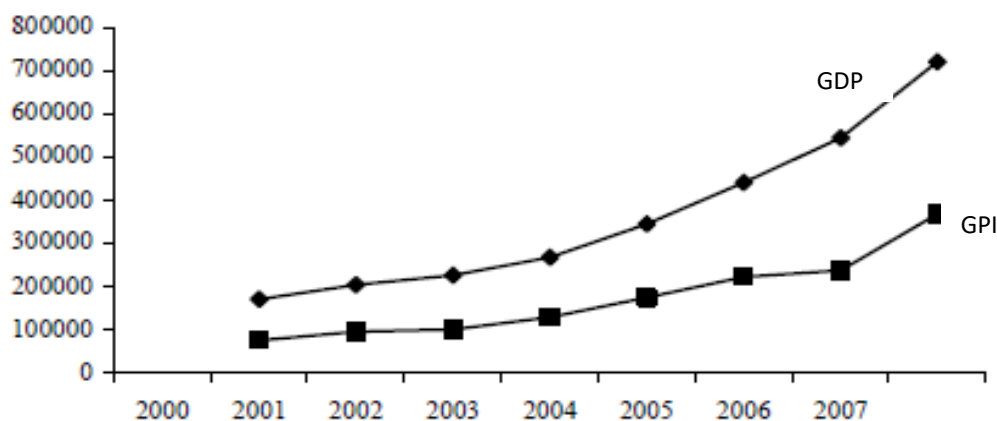

Рис. 1. –Порівняння динаміки ВВП та GPI в Україні

* Джерело: [3, с. 105].

Недоліком цієї методики для України є брак певних даних для розрахунку, що, на нашу думку, і заклало основу для обмежень щодо подальшого використання наведеної методики на рівні національної економіки. Крім того, неналежна якість вхідної інформації зумовлює проблеми щодо відслідковування динаміки зміни індикатора та порівняння індикаторів різних країн світу. Натомість, перевагою наведеної методики є можливість зробити наголос саме на рівні життя людей. Зокрема, наведені вище розрахунки дають змогу стверджувати, що темпи приросту рівня життя в Україні певним чином випереджали економічний розвиток [4; 5].

Таким чином, індикатор передбачає досягнення визначеного стану добробуту в суспільстві, зважаючи на потенціал підтримки добробуту, як мінімум на поточному рівні у майбутньому. Це доводить актуалізацію дослідження індикаторів реального прогресу в Україні.

СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ

1. Beyond GDP International Conference. OECD. Organisation for Economic Cooperation and Development. 2018.
URL: <http://www.oecd.org/site/worldforum06/38433373.pdf>
2. Sulik J. Miernik określający sytuację makroekonomiczną i rozwój gospodarczy. Genuine Progress Indicator. Główny Urząd Statystyczny. Katowice, 2017. – 23 s.

3. Данилишин Б. М., Веклич О. А. Индикатор подлинного прогресса как адекватный макроэкономический показатель общественного благосостояния. *Проблемы прогнозирования*. 2010. №6. С.103-112.

4. Демографічна та соціальна статистика. Доходи та умови життя. Структура сукупних витрат домогосподарств (1999 - 2016). URL: http://www.ukrstat.gov.ua/operativ/operativ2007/gdvdg_rik/dvdg_u/strukt2010_u.htm

5. Гернего Ю. О. Оцінка реального соціально-економічного прогресу: концептуалізація та прикладний аспект. Економічна аналітика: сучасні реалії та прогностичні можливості: зб. матеріал. міжнародної наук. – практ. конференц. 19 квітня 2019 р. – Київ: КНЕУ, 2019. - С. 70 -73.

Глоба Світлана Анатоліївна

здобувач вищої освіти першого рівня (бакалаврського) IV курсу

Спеціальність Соціальна робота

науковий керівник: к.пед.н., ас.Єрьоміна Л.Є.

Мелітопольський державний педагогічний університет імені Богдана

Хмельницького

ПРОФІЛАКТИКА ЛИХОСЛІВ'Я В УМОВАХ ЗАГАЛЬНООСВІТНЬОЇ ШКОЛИ

Зростання напруженості у суспільстві, невизначеність моральних норм щодо нових умов призводить до підвищення агресивності людей, що перш за все виявляється на вербальному рівні, таким чином, мова наших сучасників насичена лихослів'ям. Визначальною характеристикою лихослів'я є можливість заподіяння шкоди, спричинення негативного впливу. Цю звичку від дорослих переймають і діти.

Школа, сім'я, друзі, знайомі, ЗМІ – все це становить середовище, що здійснює найбільший вплив на розвиток дитини як соціальної істоти. Школа, як заклад, де діти проводять одинадцять років, у цьому переліку займає особливе місце.

Загальноосвітня школа – це простір, що покликаний не лише навчити учнів основам наук, але й прищеплювати риси моральної, культурної людини. Проте у процесі неформального спілкування у стінах школи учні досить часто вживають лихослів'я, що сприяє зростанню агресії, збіднює словниковий запас, маскує цинічне ставлення до людей.

Як лінгвістичний термін лихослів'я можна точніше визначити як некодифікований розділ загальнонаціонального словника (недозволений до використання у звичайній